

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Thomæ Tamburini Societatis Jesu Siculi
Caltasinettensis, In ... Universitate Messanensi Theologiæ
Primarii Professoris, Tractatus Quinque In Quinque
Ecclesiæ Præcepta**

Tamburini, Tommaso

Dilingæ, 1697

Caput VII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40032

difficile mihi apparet, quòd dicit Escobar in *Theolog. moral. lib. 43. cap. 3. num. 16.* excommunicationem ipso facto omittentibus Confessionem annuam ferè in omnibus Diocæsibus esse impositam.

CAPUT V.

De ijs, quæ pertinent ad Pœnitentem in ipsa Confessione.

Qualis debet esse Confessio?

1. Qualitates, & conditiones sive ex congruentia, sive ex necessitate à Confessione Sacramentali requisitæ, fuerunt unitim ab antiquioribus his versibus collectæ.

Sit Simplex, Humilis, Confessio Pura, Fidelis,

Atque, Frequens, Nuda, & Discreta, Libens, Verecunda.

Integra, Secreta, & Lacrymabilis, accelerata;

Fortis, & accusans, & se parere parata.

2. Singulas has qualitates, si nos suis necessarijs considerationibus illustrabimus, certe totam ferè de Confessione tractationem comprehendemus.

CAPUT VI.

Simplex.

1. Hæc conditio significat, Pœnitentem debere sua peccata con-

fessori patefacere, clarè, distinctè, & ablatis circumstantijs ad confessionem non pertinentibus (in quo mulierculæ errare per sæpè solent;) item non sunt verba æquivoca usurpanda, quia ab hoc sacro tribunali ipsa pura veritas requiritur, quæ prolixis, & multò magis æquivocis narrationibus obscuratur.

2. Sed notandum est, hanc conditionem requiri ex congruentia, modò veritas peccatorum manifestetur; ita ut si advertenter cum ea æquivocatione, quæ pariat in mente confessarij non debitam notitiam peccatorum, deficeret Confessio in necessarijs, graviter peccaretur juxta infra distinctiùs afferenda.

CAPUT VII.

Humilis.

1. Debet Confessio fieri ex congruentia flexis genibus, aperto capite, debitaque corporis compositione, nisi aliud infirmitas, vel causa rationalis persuadeat, idque est esse humilem confessionem.

2. Sed inquirens, Quid si sine necessitate ulla sedens, vel stans, vel etiam jacens confessionem exhibeam?

3. Respondeo. Fore id peccatum veniale, putat Bonacina *disp. 5. q. 5. sect. 2. p. 1. §. 2. num. 24.* sed nec esse veniale, (præciso contemptu, & scandalo) probabile puto; quia hoc non est, nisi defectus majoris devotionis.

4. Ad humilitatem hanc reducitur illud, ne fiat confessio cum jactantia.

pec-

Modus evadendi obligationem denuntianda sollicitationis est,

Si sollicitatus confiteatur cum sollicitante, hic potest illum absolvere absque onere denuntiandi.

Hæc, inquam, propositio tanquam scandalosa damnatur, & ita prohibetur simul cum alijs quibusdam, ut ille, qui eam docuerit, vel defenderit, vel de ea disputaverit, nisi ipsam impugnando, incidat in excommunicationem latae sententiæ Summo Pontifici reservatam, & item prohibetur sub mortali, ne quis eam in praxim deducat.

CAPUT VIII.

PURUS.

1. **P**ura tunc est Confessio, quando fit propter purum finem placendi Deo, & propter remissionem suorum peccatorum; qui ergo propter alium finem confitetur, semperne, & quo peccato peccat?

2. Respondeo, & dico primò, certum esse, peccare mortaliter, qui confitetur propter finem mortaliter peccaminosum v. gr. ad finem pertrahendi Confessarium ad mortale, vel ad finem consequendi opinionem bonam, ut sic facilius grave quid furari v. gr. possit, vel ut possit adytum habere ad turpiter v. gr. peccandum, &c. Ratio est manifesta, quia sic committitur mortale in ipsa confessione, quod opponitur gratiæ sanctificanti, quæ deberet à Sacramento conferri.

3. Dico secundò, peccari venialiter, si finis sit peccatum veniale, &

Confessio sit legitima, & dolore debito non carens, juxta superius dicta; tunc enim pœnitens haberet pro fine primario, & per se intentionem placendi Deo, & per accidens adjungeretur peccatum veniale: ut si quis v. gr. posito, quòd legitime confiteatur, admittat tamen secundariam intentionem placendi hominibus, suo parenti, suo Magistro, &c. seu etiam secundariam intentionem vanæ gloriæ; quòd si totus finis, atque adeò primarius sit peccatum veniale v. gr. inanis Gloria, unde non curaret quis, seu negligeret, aut explicite, sive implicite finem placendi DEO, sanè peccaret mortaliter ex defectu recti finis.

4. Hinc collige nequaquam mortaliter peccare eum, qui, ut bonam opinionem apud Confessarium virum, gravem sibi notum conservet, confitetur apud illum peccata levia, sed antea à gravibus per alium Confessarium absolutus ritè fuerat, ut notat Bonacina *loc. cit. n. 11. s. cum alijs.* Ratio est, quia ejusmodi finis non est mortalis, & ex alia parte est ex secundaria intentione, & item cum debito dolore, alijsque requisitis exhibitas prædictas confessiones fuisse, supponimus. Sylvester allatus à Diana *3. p. tract. 4. resol. 132.* ait, hunc nihilominus peccare venialiter, quia id saltem sapit aliquam hypocrisis, & mendacium; sed sentendum est cum dicto Diana, neque sic (si aliud non addatur) peccare venialiter, quia conservare suum bonum nomen, non est hypocrisis, & cum Pœnitens nihil falsum loquatur, quamvis factò suo permittat, Confessarium de-